

(Facerea 2, 7), zidește omul în lăuntrul său (Facerea 6, 3); inspiră pe profeți (Isaia 61, 1-3); croiește drum prin mijlocul apelor (Ieșirea 14, 21-22); plămuește luminătorii mari și mici, stelele și astrele (Facerea 1, 14-18; Psalmii 32, 6); este principiul de viață făcător al lumii (Iov 34, 14-15) sau, cum este scris în Înțelepciunea lui Solomon, Duhul lui Dumnezeu umple lumea, El cuprinde toate și știe orice șoaptă (1, 5-7).

În Noul Testament, activitatea Duhului Sfânt este mai pregnantă. De Duhul Sfânt au fost plini Ioan Botezătorul (Luca 1, 15), Maica Domnului (Luca 1, 35), Zaharia și Elisabeta (Luca 1, 41, 67), precum și dreptul Simeon și prorocița Ana (Luca 2, 25-27, 38). Duhul Sfânt a fost prezent la Botezul Domnului (Ioan 1, 32-33), L-a însoțit pe Hristos în Carantania (Matei 4, 1) și în Galileea (Luca 4, 14). Cu Duhul lui Dumnezeu, Iisus a făcut minuni (Matei 12, 28), iar apostolii au fost trimiși la

propovăduire în numele Sfintei Treimi (Matei 28, 19).

Dacă nu ar fi avut loc această permanentă lucrare a Duhului Sfânt, n-ar fi fost inspirați nici autorii Sfintei Scripturi, nici profeții; în absența Duhului, nici păstori și nici învățătorii Bisericii n-ar fi lucrat cu puterea lui Dumnezeu.

De Duhul Sfânt fiind plini, apostolii biruie lumea, fac minuni, rabdă persecuțiile și martiriul, pecetluindu-se astfel prin jertfa lor de mărturisitori ai Evangheliei lui Hristos.

Fără Duhul Sfânt nu este posibilă mântuirea, nu este posibilă Biserica, pentru că numai Duhul Sfânt îi comunică acesteia (Bisericii) energiile divine și îi consacră pe slujitorii ei ca iconomi ai Tainelor lui Dumnezeu. El păstrează unitatea, sobornicitatea și apostolicitatea Bisericii, împarte harismele tuturor credincioșilor și slujitorilor Bisericii.

Sursa: arhiepiscopiasucevei.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 5 iunie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfânta Treime
Marți 6 iunie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 10 iunie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 11 iunie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica întâi după Rusalii (a Tuturor Sfinților)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

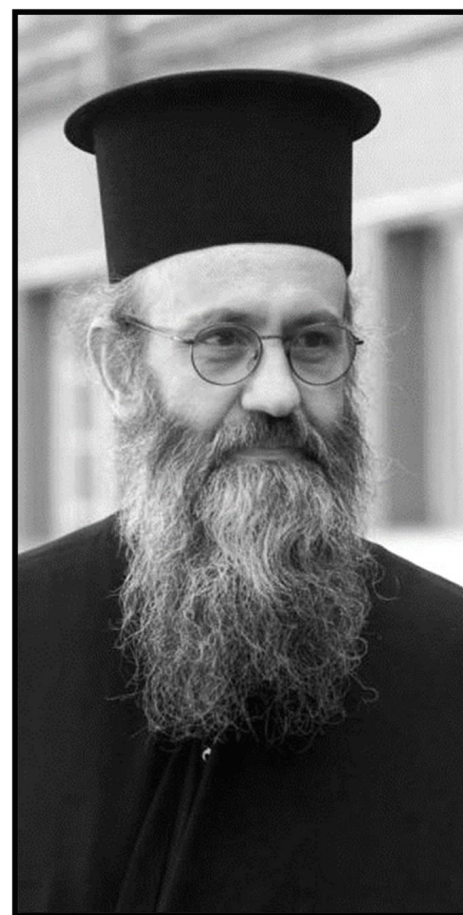

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Milostive Doamne, învață-ne pe noi toți prin Duhul Tău Cel Sfânt să trăim după voia Ta, ca toți să Te cunoaștem în lumina Ta pe Tine.” – Sfântul Siluan Athonitul

Nr. 490 / 4 iunie 2023

PĂRINTELE
IERÓTHEOS VLACHOS

DARURILE DUHULUI SFÂNT

Duhul Sfânt S-a pogorât în ziua Cincizecimii. Acest lucru nu înseamnă că mai înainte El nu era prezent pe pământ și la oameni, ci arată că Duhul Sfânt lucrează în chip diferit. Putem înfățișa aici două aspecte care rezultă din tâlcuirea pogorării Duhului Sfânt și a lucrării Sale diferite asupra oamenilor.

Primul aspect este că, în ziua Cincizecimii, Apostolii au înțeles că Duhul Sfânt nu este o energie a lui Dumnezeu, ci un ipostas aparte. Sfântul Duh, Care în Vechiul Testament Se arăta discret, în chipul unei suflări de vânt, ca un sunet, ca o boare sau ca inspirație pentru profeți, în ziua Cincizecimii se arăta „ca având ipostas propriu”.

Cel de-al doilea aspect care rezultă din interpretarea pogorării Duhului Sfânt în ziua Cincizecimii este că Duhul Sfânt i-a făcut pe ucenici mădulare ale Trupului lui Hristos și le-a dat puterea de a lua parte la biruința lui Hristos asupra morții.

Duhul Sfânt nu S-a pogorât ca un rob, ci în chip împărătesc și de sine stătător. Hristos S-a întrupat prin voia Sa, pentru că nu a fost silit de nimeni; în același fel, Duhul Sfânt i-a făcut pe ucenici mădulare ale Trupului lui Hristos prin voia Sa liberă. De altfel, voia Tatălui este și voia Fiului și a Duhului Sfânt și invers. Energia și voirea Dumnezeului Treimic sunt comune.

De la sine puterea (libertatea) are însemnătate diferită, după cum se referă la Dumnezeu, la îngeri sau la oameni. Spunem că Dumnezeu este liber, „atotstăpânitor, atotvăzător, mai presus de ființă, dar, mai presus de toate, este Dumnezeu de sine stătător”. Dumnezeu nu poate fi însă cuprins în înțelesuri omenești. Îngerii sunt liberi, firește, și își folosesc libertatea neîmpiedicat, adică împlinesc imediat ceea ce vor, pentru că nu au obstacole în această împlinire, neoprindu-i nici trupul și nici o altă forță contrară. Și oamenii sunt de sine stătători, adică liberi, dar libertatea lor este trunchiată de faptul că nu pot împlini cu ușurință ceea ce doresc. Acest lucru este cauzat de atacul diavolului, de îngreuierea trupului și de patimile în fața cărora omul s-a supus prin propria sa voire. Tocmai de aceea voirea și libertatea trebuie să îi fie întărite de Dumnezeu. Apostolul Pavel spune: *Căci Dumnezeu este Cel ce lucrează în voi și ca să vă înălțăm și ca să săvârșim, după a Lui bunăvoință* (Filip. 2, 13).

Aceasta înseamnă că pogorârea Duhului Sfânt în inimile Apostolilor – ca și lucrarea pe care El o săvârșește în

inimile oamenilor – își are izvorul în propria voire a celei de-a treia Persoane a Sfintei Treimi. În nici un caz Duhul Sfânt nu săvârșește această lucrare ca un slujitor. Trebuie însă ca oamenii să răspundă la lucrarea Duhului Sfânt prin propria lor voire, pentru că Dumnezeu nu le încalcă libertatea. Dar voia și libertatea trebuie să fie întărite de Dumnezeu, pentru că, în stare de cădere, omul este o ființă subjugată care are libertatea limitată.

De menționat este faptul că, atunci când vorbim despre pogorârea Duhului Sfânt din ziua Cincizecimii, prin aceasta nu înțelegem că pogorârea ar fi o întrupare a Duhului Sfânt, pentru că numai Dumnezeu Cuvântul S-a întrupat. Pogorârea a însemnat arătarea în lume a Duhului Sfânt în ipostas. Prin această arătare i-a transformat pe ucenici și i-a făcut din oameni muritori mădulare vii ale Trupului lui Hristos.

Atunci când a făgăduit ucenicilor că va trimite Duhul Sfânt, Hristos le-a dat acestora o poruncă limpede: *voi însă ședeți în cetate, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus* (Luca 24, 49). Ucenicii au păzit această poruncă și au stat cu toții într-o casă din Ierusalim, în liniștea cugetului și în rugăciune, așteptând revărsarea darului Duhului Sfânt.

În continuare, ar trebui să comentăm puțin propoziția *până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus*, deoarece are o însemnătate destul de mare. Hristos nu a spus pur și simplu că ucenicii vor primi Duh Sfânt, ci că vor fi îmbrăcați ca într-o armură

duhovnicească, pentru a putea lupta împotriva vrăjmașului. Așadar, nu este vorba numai despre o iluminare a minții, ci despre transformarea întregii ființe. Nu va mai exista nicio părțică din trup și nicio energie a sufletului care să nu fie acoperită de energia Duhului Sfânt.

Se știe faptul că, prin Sfântul Botez – care este considerat o taină începătoare, deoarece prin el, ne facem mădulare ale Trupului lui Hristos și intrăm în Biserică – ne îmbrăcăm în Hristos: *câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat* (Gal. 3, 27). În același timp, însă, după făgăduința lui Hristos, ne îmbrăcăm și în Duh Sfânt. De altfel, acesta este și scopul tainelor Botezului și a Mirungerii, care sunt legate între ele.

Îmbrăcarea creștinului în Sfântul Duh nu este exterioară sau de suprafață, ci este una interioară. Astfel, cei care primesc Duhul Sfânt simt cum Acesta le umple inima, le luminează ochiul, le sfințește auzul, le liniștește gândurile și izvorăște cunoștință, umplând de înțelepciune și de har întreaga lor ființă. Același lucru s-a petrecut și cu întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan, care aflându-se în fața Sinedriului, a arătat mai întâi binecuvântarea pe care sufletul său a primit-o de la Duhul Sfânt, și abia mai apoi a dezvăluit slava chipului său [12] (Macarie Hrisochefalul). Așadar, energia Sfântului Duh sfințește, luminează și dă strălucire întregii ființe a omului.

Biserica intonează un tropar uimitor: *Pe toate le dă Duhul Sfânt: izvorăște proorocii, sfințește pe preoți,*

pe cei necărturari i-a învățat înțelepciune. Toate harismele oferite membrilor Bisericii, ca de exemplu, vederea profetică, viața apostolică și sfârșitul mucenicesc, sunt dăruite de Duhul Sfânt. Aceasta înseamnă că vederea proorociilor nu este o scornire a gândirii sau a imaginației acestora, viața Apostolilor nu este o misiune creștină antropocentrică, iar mucenicia sfinților nu este o lucrare a unei voințe puternice. Toate acestea sunt daruri ale Duhului Sfânt.

Printre aceste harisme, în care se îmbracă cei care primesc darul Duhului Sfânt, se află și viața sfințitoare a acelor oameni care se luptă pentru a păzi poruncile lui Dumnezeu, atât cât le este cu putință, și pentru a trăi în curăția sufletului și a trupului, prin căsătoria după legile creștinești și prin traiul în societate sau prin slujirea păstorească a lui Hristos, cu greutățile ei, etc., toate aceasta fiind așadar daruri ale Duhului Sfânt. Astfel, Duhul Sfânt „lucrează întreaga alcătuire a Bisericii”, care este Trupul lui Hristos.

Sursa: altarulcredintei.md

PĂRINTELE
CALINIC BOTOȘĂNEANUL

CINCIZECIMEA –
PECETLUIREA BISERICII
CU DUHUL SFÂNT

Modalitățile de manifestare ale Duhului Sfânt în cadrul istoriei mântuirii sunt multiple: însuflețește lucrul mâinilor lui Dumnezeu